

בבוא אדם גדול לעיר. אשר אדמו"ר חצה לבקרו צבית משכנו. לא הבים על

נימוס הגהוג בעולם. כי האורח יקבל מתחילה פני החושב. אך זיזו פלגמו מיד לסור למעון האורח לחלק לו כבוד הראוי. וכן בגלל חזיה ענין הגדרש לו. לא יבצר ממנו לסור לבית כל חיש :

אנכי ראינו צעיני צהיות אדמו"ר במקום אחד משך זמן. ונקרה לשם ג"כ אדם גדול נכבד לשמו. אדמו"ר היה לריך אליו בדבר חזיה ענין מחפלי שמים. והלך לביתו חזיה פעמים. הגדול הג"ל מלכד אשר לא קבל פני אדמו"ר לראשונה. עוד לא נהג מדת ד"א לשוב לבקר את אדמו"ר במעונו. חזיה נכבדי הקהילה :

חרה להם מאוד בגלל הדבר הזה. כי השבו זאת לפחיתות הכבוד. גם מה שהלך אליו אדמו"ר לראשונה. נכבד אחד לקח דברים עם אדמו"ר על דרכו זה. גם מה שהלך אליו לראשונה. ומה גם מדוע הלך אליו חזיה פעמים.

אחרי אשר לא שב לבקר אותו. אחר זה דבר אדמו"ר עמי ביחוד חזות זה ועל רוח בני האדם. ומדי דברו נתפעל מאוד מאוד. ואמר לי בשום אופן אינו נחפס צמותי להבין מה זה ענין. מי ילך לראשונה לקבל פנים. ואם ישוב לבקר אחי או לא. צעיני הוא כלחוק הנערים ביחוד כאשר חגי לריך אליו בחזיה ענין. וכה הרחיב לדבר בחכמה. ובהפעלות רב וטעם.

עד אשר נשתוממתי למראה התפעלותו הגדולה :

במדת העוטה הגה נגדולתו כן היחה עמוהותו. וכל דרכיו ודבריו ותטעותיו ביראת ה' ועטות לך. ח"א להעלות על הכתב ולא יתואר בחרס אלוש. צבחינת עבודת ה' יח"ש. לא היה מחשיב ח"ע למאומה. ובדרשותיו אשר דרש ביחוד לפני תלמידיו. כאשר זה היה דרכו להגיד באמצע בהתפעלות להעיר ולעורר הלבבות. הגה פלגי מים ירדו עיניו על מלבו הרותני :

גם צחינויותו במלבושיו. לא הצטיין בהם כמנהג אנשי המעלה המצוינים בלבושיהם.

כי היה הולך לבוש ככל המון בית ישראל וכאחד האדם. למען לא ימשוך עליו עין רואה. וע"כ

בסיומו

שמוע ולא קבל בשום אופן. כאשר התפלל הגביר אח"כ צבית המדרש החבון כי אדמו"ר מתעטף בצלית ישן טשן מאוד. בקש מאת מכיריו ומקורביו של אדמו"ר לדבר על לבו.

כי לכה"פ יקבל מידו מחסה קטנה שרונה לקנות פצורו טלית של מלוא חדש מן הטוב והמוצמד.

האיש הג"ל אשר סיפר לי הדברים. הוא היה נכנס ויוצא חמיד צבית אדמו"ר. והוא הלך בשליחות מלוא הזאת. לכלכל ולטכס עם אדמו"ר על ככה. והרבה לדבר על לבו. כי הוא גם מלוא טלית נאה. במרוצת הדברים אמר לו האיש. גם אנכי הולך בצלית ישן. אם הזמין ה' לידי חזיה ריוח. הייתי קונה לראשונה טלית נאה. אדמו"ר השיב לו בצחות. אם ה' חנה לידי חזיה ריוח ג"כ הייתי קונה טלית נאה. סוף דבר לא קבל בשו"א :

גם צמותו לא קרי אנפשיה. ועצבו לאחרים חילס. כעובדא דר"ל צביטין דף מ"ז.

שאלנו שם. כי נח נפשיה שבך קבא דמוריקא. קרי אנפשיה ועצבו לאחרים חילס ע"ש. והנה קבא דמוריקא הוא דבר מועט. וכמבואר צביטין (דף י"ב).

כי קבא דמוריקא הוא מחנה מועטת. אולם אדמו"ר זוק"ל לא הניח לבניו אף קבא דמוריקא. אף לא שום ספר. כי לא רצה ליהנות משל אחרים לקנות ספרים. והיה משתמש בספרים שאולים. ולא נשאר ממנו מאומה.

כ"א טלית ישן טשן ותפיליו :

במדת הכבוד כמעט הגיע למדת ההשחות שזכר החסיד בעל חובת הלבבות.

להיות השבח והבטות שיה צעיניו. והוא אמר פסם אחד על עמו. כי צמדה זו יש לו דרך פילוסופית. להיות דרכי הכבוד נבזה צעיניו נמאם. ובכ"ז היה בורח מן הכבוד בכל היכולת.

בשנים הראשונים אשר הפרצת החוארים. לא היה נפרץ כ"כ למרבה. היה לו למרות רוח אם השיג מנהג בהארים נעלים. והיה מסתיר אותם. ולא רצה להביט בהם. רק אח"כ כאשר נפרץ חזון החוארים צמדה מרובה. שוב לא שם לב ע"ז :

אולם אדמו"ר זוק"ל לא הניח לבניו אף קבא דמוריקא. אף לא שום ספר. כי לא רצה ליהנות משל אחרים לקנות ספרים. והיה משתמש בספרים שאולים. ולא נשאר ממנו מאומה.

כ"א טלית ישן טשן ותפיליו :

כ"א טלית ישן טשן ותפיליו :

כ"א טלית ישן טשן ותפיליו :

כ"א טלית ישן טשן ותפיליו :

כ"א טלית ישן טשן ותפיליו :

כ"א טלית ישן טשן ותפיליו :

כ"א טלית ישן טשן ותפיליו :

כ"א טלית ישן טשן ותפיליו :

כ"א טלית ישן טשן ותפיליו :